

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. dubna 2017 v Praze v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Kamila Kydalky a přísedících Bc. Ireny Klimánkové a mgr. Marty Michelové, t a k t o :

Obžalovaní

1) V.-E. B.,

nar. xxx v Rumunsku, státní příslušník Rumunska, trvale bytem xxx, xxx, t.č. ve vazbě ve VV Praha 4 – Pankrác,

2) C. C.,

nar. xxx v Rumunsku, státní příslušník Rumunska, trvale bytem xxx, xxx t.č. ve vazbě ve VV Praha 4 – Pankrác,

se uznávají vinnými, že

v přesně nezjištěný den počátkem měsíce srpna 2015, pravděpodobně ve dnech 03.08.2015 či 04.08.2015 v nočních hodinách, po 23:00 hod, v Praze xxx, v parku poblíže stanice metra xxx, se obžalovaný V.-E. B. nejprve pokusil poškozenou Zdeňku Ch., nar. xxx líbat, poté, kdy se jej snažila odstrčit, jí dlaní ruky udeřil do hrudníku a pěstí do břicha, a následně, když poškozená upadla v důsledku této rány na zem a nemohla se nadechnout, a z důvodu strachu o svůj život prosila, že udělá vše, jen ať jí neublíží, jí obžalovaný V.-E. B. chytil za krk, řekl jí, že jestli bude křičet, tak nemá problém jí zlomit vaz, rozeplnul si kalhoty a vyndal si penis, chytil poškozenou za vlasy a donutil ji k orálnímu sexu, k ejakuaci u něho nedošlo, poté ji

pustil a nakázal jí, aby si lehla na záda a vykonal na ní vaginální soulož, přičemž k ejakuaci u něho došlo, poškozená neví kam, následně s poškozenou souložil obžalovaný C. C., u něho však k ejakuaci nedošlo, poté na ní opět vykonal vaginální soulož obžalovaný V.-E. B., k opětovné ejakuaci nedošlo, načež si obž. C. C. sedl na lavičku a poškozenou si posadil na klín a zavedl jí penis do vagíny, kdy k ní zároveň přistoupil V.-E. B. a nutil ji orálně ho opět uspokojovat, k ejakuaci ani u jednoho pachatele nedošlo, přičemž v průběhu soulože se obž. C. C. pokusil poškozenou držet za ruce, ale poté, kdy zjistil, že je zcela apatická a jen prosí, ať jí neublíží, tak ji nechal být,

t e d y: jiného násilím a pohrůzkou násilí donutili k souloži a jinému pohlavnímu styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží,

č í m ž s p á c h a l i

zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **š e s t i (6) let** nepodmíněně, a to každý z obžalovaných,

přičemž podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazují do věznice **s ostrahou**;

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se ukládá každému z obžalovaných dále trest **vyhoštění**, a to na dobu **neurčitou**.

Odůvodnění:

Na základě dokazování provedeného u hlavního líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Je prokazován zejména výpovědí poškozené, ale i částečně výpovědí obž. B. Dále jej prokazují i další důkazy níže uvedené.

Obžalovaný **V.-E. B.** popřel, že by se dopustil násilného jednání, nic takového neudělal, kdyby ano, tak by odjel pryč, utekl by. K fotografii poškozené, která mu byla předložena, uvedl, že tuto osobu nikdy neviděl, není to jeho typ. Jaké telefonní číslo v předmětných dnech, tj. 03.08. a 04.08. 2015 užíval neví, protože starou kartu vyhodil a má nové číslo. V hotelu xxx bydlel asi dva týdny, od kdy přesně neví, před tím bydlel na xxx, adresu také neví. Na doplňující otázky odpověděl, že neví důvod, proč by si poškozená celou věc vymyslela, asi se jí nelíbil. Kde byl v předmětných dnech, také neví, rovněž tak popřel, že by chodil večer do barů. V ČR nemá žádnou přítelkyni, se kterou by intimně žil, pouze v Rumunsku. Obžalovaný uvedl, že od hotelu xxx jim každý den odjíždí autobus do práce a zase je přiváží před hotel. Na pokoji v hotelu xxx bydlel se dvěma osobami V. a G. Při dalším výslechu obžalovaný změnil výpověď, uvedl, že k pohlavnímu styku s poškozenou došlo, ale byl dobrovolný. Poškozenou nezná, nikdy předtím ji neviděl, až ten den, kdy došlo ke styku. Poškozená šla s ním a spoluobžalovaným C. dobrovolně do parku vzdáleného asi 2 km. Toho dne seděl na recepci C. s poškozenou, on přišel z práce, šel na pokoj, C. mu poté volal, aby šel

dolů, že půjdou na pivo. Ona měla na sobě jen mini sukénku a s sebou kufr na kolečkách. To mohlo být tak kolem 21:00 h až 22:00 h. Potom šli do nějakého baru, oni dva pili pivo, on limonádu. Když odcházeli z baru, navrhl jí, jestli by s ním neměla sex, ona souhlasila, ale chtěla se před tím osprchovat, proto jí navrhl, že půjdou k nim na pokoj do hotelu. To odmítla, že tam předtím bydlela a že ji tam znají. Proto se dohodli, že půjdou do parku. Celou cestu se všichni vedli za ruce, ona šla uprostřed mezi nimi. Styk proběhl výborně, skvěle. Nejdříve se líbali všichni společně navzájem, postupně se dostávali dál a dál. První pohlavní styk s ní měl on, potom C., a tím to skončilo. Obžalovaný uvedl, že u něho došlo k vyvrcholení, a to do poškozené. Myslí si, že došlo k vyvrcholení i u poškozené, protože po skončení řekla, že oni Rumuni jsou v posteli výborní. Takto mu to přetlumočil C. Během styku se poškozená nebránila ani slovně ani fyzicky, odmítla také užití prezervativu. Během styku byli všichni tři úplně nazí. Obžalovaný rovněž řekl, že došlo rovněž k orálnímu uspokojení, a to jak s ním, tak s C. Všechno dobrovolně, u něho hned na začátku, ještě před pohlavním stykem, u C. neví. Celé to mohlo trvat tak 2,5 hodiny. Potom šli na benzínku se najíst, protože ona měla hlad. On šel potom do hotelu. Žádné kontakty si nevyměnili. Na poškozené bylo znát, že před tím požila nějaký alkohol, už na té recepci. C. mluví česky, mluvil s ní česky, a překládal. Obžalovaný potvrdil, že umí italsky, ale v italštině s ní nemluvil. Proč tvrdil při prvním výsledku, že nezná ženu na předložené fotografii, vysvětlil tím, že ji nepoznal. Popřel, že by poškozené říkal během styku, že pokud to nahlásí, že to bude tvrzení proti tvrzení. Spoluobviněného zná asi dva měsíce. Obžalovaný u hlavního líčení požádal o písemné překlady dle § 28 odst. 2 tr. řádu.

Obžalovaný C. C. při prvním výsledku odmítl blíže vypovídat, pouze uvedl, že nesouhlasí s tím, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání, ničeho se nedopustil. Obžalovaný nepožadoval písemné překlady dle § 28 odst. 2 tr. řádu, ani vyrozumění zastupitelského úřadu. U hlavního líčení požádal o překlad rozsudku do jazyka rumunského. Při dalším výsledku obžalovaný uvedl, že když přišel z práce, potkal slečnu sedící na lavičce, chvíli se s ní bavil, ona říkala, že jí přítel zmlátil a vyhodil z ubytovny. Potom šli všichni i s obžalovaným B. do baru xxx. Tam vypili několik piv. Potom šli do nějakého parku, kde se jenom bavili, nikdo ji nepořezal, nezpůsobil ublížení na zdraví, jak měla ona prohlásit, a nikdo ji nenutil k sexu. Potom s ní zůstal B. v parku, on sám seděl opodál, neměl s nimi nic společného. Popřel, že by měl on sám pohlavní styk s poškozenou, potvrdil, že B. ano, to viděl, ale bylo to dobrovolné. U hlavního líčení pak na různé doplňující dotazy neustále místo konkrétních odpovědí stáčil hovor na údajné čipy v hlavě, které mu údajně měli snad implantovat ve vazební věznici v Brně. Neustále také hovořil o tom, že všichni zúčastnění na zmíněném procesu v této věci včetně předsedy senátu se měli podrobit vyšetření prostaty. Jak však níže z výsledku znalců z oboru psychiatrie a psychologie vyplývá, jedná se o taktiku ze strany obžalovaného, který si tzv. „hraje na blázna“.

Výslech poškozené **Zdeňky Ch.** byl zaznamenáván na DVD. Poškozená uvedla, že do ČR přijela začátkem července 2015 s bývalým přítelem Lumírem M., bydleli na ubytovně xxx. Ale často se hádali, on se pak přestěhoval jinam, ale byli stále v kontaktu. Důvodem hádek byl alkohol, on často pil, ona, jak přiznala, někdy s ním. Potom jednoho dne, na jehož přesné datum si není schopna vzpomenout, se oba dva s přítelem opili, on jí začal nadávat, křičet, dělal žárlivé scény. Ona si ve vzteku zabalila všechny věci, byla naštvaná a opilá, v tomto rozpoložení odešla s velkým kufrem z ubytovny ven. Tam se rozmýšlela, že počká do rána a buď si najde práci, nebo půjde domů, to se jí moc nechtělo. V tu dobu mohlo být cca 23:00 h. Venku začala hovořit s partou nějakých mužů, trošku se s nimi dorozumívala i italsky. Potom ten jeden, takový ošklivý začal mluvit česky, rozuměla mu. Přišli jí milí, říkali, že jí chtějí pomoci. Kolik tam bylo původně lidí, neví. Potom tam přišel kamarád toho

ošklivého, ten byl potetovaný. Nabízel se, že jí pomůžou, že ji ubytují v nějaké ubytovně, aby nezůstala na ulici sama. Navrhli, že by se mohli jít napít. Potom šli do baru, ten ošklivý jí nesl kufr. Poškozená označuje obviněné jako ošklivého a hezcího, jejich jména nezná. Uvedla, že jí to vůbec nemyslelo, byla úplně pitomá, nedošlo jí, že se jí může něco stát. To byl ten alkohol v kombinaci s hněvem. V té hospodě si dala pivo, myslí si, že minimálně dvě, oni pili také pivo. Pustili jí na přání nějaké slovenské písničky, byli tam tak hodinu. Potom odešli pryč, oni, že jí pomůžou s ubytováním. Toho hezcího potetovaného označila svědkyně jako děsivějšího. Nechoval se k ní v hospodě výrazně intimně, jen že ji pohládl po ruce, říkal „*že to bude dobrý*“, nevěnovala tomu pozornost. Nelíbala se s ním. Možná, že se o to pokusil, nebo jí něco naznačil, ale byl jí tehdy sympatický, že jí chce pomoci, nechala se obelhat. Sama si to dodnes vyčítá. Potom šli nějak strašně dlouho, neví, co to bylo za park, jestli byl tak velký, nebo zda chodili dokola. Byla strašná zima. Sem tam lampa, ale spíše tma. Ona šla celou cestu za nimi, oni před ní s jejím kufrem, s jehož vedením se střídali a povídali se mezi sebou v cizí řeči. Pak po nějaké době odložili kufr, bavili se spolu, tehdy si myslela, že si chtějí odpočinout a pak jí ten děsivější začal chytat za paži a líbat, ona si myslela, že to je sranda, říkala, co to dělá a aby šel pryč. Pak už začal být agresivnější, snažila se jej odtlačit, aby to nedělal, on jí dlaní vrazil do hrudníku mezi prsa a dal jí pěstí do břicha, až upadla na zem a nemohla popadnout dech, ani mluvit. Potom se jí ten ošklivý snažil držet, a potom když viděli, že má doopravdy strach, přestali s držením. Ten potetovaný jí řekl, aby ho vykouřila, chytil ji za vlasy, rozepnul si kalhoty, bylo to hnusný. Třásla se, ukazovala mu, že ne, prosím, ne, a on povídal, že jak by zakřičela, neměl by problém zlomit jí vaz. Na to se nedá zapomenout. Ona se bála, nekřičela, bála se, že jí něco udělají. Přímo na té cestičce to udělali, ani se nesnažili někam schovat. Poškozená řekla, že jí ten potetovaný řekl něco v tom smyslu, aby si ho dala do pusy, tak mu to prostě musela udělat, potom ji položil na zem, oblečení, které měla na sobě, si sundala sama, měla strach, že když to neudělá, že jí něco udělají. Dodnes z toho všeho má děsy, stále si říká, že mohla i utéct. On si sundal kalhoty, potom jí začal šukat (svědkyně to neumí říci slušněji), ten ošklivý se jí snažil držet ruce, ale když viděl, že ona je úplně mimo, že se bojí tak toho nechal. U toho tetovaného k vyvrcholení ještě nedošlo, zavolal na toho druhého, ten s ní také byl, potom zase on, nějakou dobu se střídali. Tomu druhému ošklivému to moc nešlo, ten ji nelíbal, ten druhý ano. Všude, pro ni to bylo nejhorší. Oba dva vnikli do ní svým penisem, pak si ten ošklivý sedl na lavičku a ji si posadil na sebe a zavedl do ní penis a ten druhý přišel a ona ho musela zase znovu kouřit. Oni se smáli, že to je strašná sranda, tak jí to přišlo, jako že mají srandu z toho, jak ona se bojí. Potom musela kouřit i toho ošklivého, ona už byla úplně mimo myšlenkami, ale ví, že tomu potetovanému se podařilo vyvrcholit někde na ní, nevěděla přesně kde. U toho ošklivého k vyvrcholení nedošlo. Jak dlouho to celé trvalo, nedokáže poškozená odhadnout, přišlo jí to jako celé hodiny. Potom se oblékla, pak oni zase, že jí pomůžou, jako kdyby se vůbec nic nestalo, jakože to je úplně normální. Ona šla ještě nějakou dobu s nimi, styděla se sama za sebe, připadala si jako hadr. Pak se od nich oddělila, řekla ahoj, bála se, že jí nenechají odejít, ale už je nezajímala. Ale ještě před tím jí ten potetovaný říkal „*promiň*“ a ptali se jí, jestli nemá hlad, jestli nechce nějakou bagetu. Normálně, jako kdyby se nic nestalo. Svědkyně popřela, že by se v průběhu večera chovala k nim nějak vyzývavě. Dále svědkyně potvrdila, že v obou případech, kdy ji policie přivezla do blízkosti ubytovny xxx, poznala postupně oba obviněné s jistotou, na milion procent. Podle jejich celkového vzhledu, na to se nikdy nedá zapomenout. Doplnila, že když ji fyzicky napadl tam v parku, že se opravdu bála, během znásilnění již neměla šanci se zvednout a odejít pryč. Slovně jí vyhrožovali i gestem s vykroucenou hlavou, že kdyby křičela, nemá problém jí zlomit vaz. Ten ošklivý, který ji držel, ten jí žádnou výhrůžku neříkal. Kdyby tam byl jen jeden, možná by byla nějaká možnost ho kopnout a utíkat, ale byli dva, jednoho by možná kopl, ale druhý by ji chytil. Když se od nich odpojila, strašně plakala, neví ani, jak vydržela být do rána venku. Potom už

bylo světlo, potkala druhé lidi, kterým řekla, co se jí stalo, byl tam nějaký chlap, který jí řekl, že jí pomůže, že se tam vyspí, vůbec jí to nemyslelo, že se jí může stát to stejné. Ptala se, zda nemá jít na policii, a on že ne, že nemusí. Potom ji odvedl do nějakého baráku, kde bylo víc lidí, vyprávěla jim, co se jí stalo, oni na ni byli milí, uvařili jí polévku. Byla tam asi tři dny. Fakt si ani neuvědomila v jakém je hnusném stavu, neuvědomovala si, že by měla zavolat policii, neví, proč to neudělala. S těmi lidmi pila znovu alkohol, myslela si, že jí to pomůže, ale dostala se ještě do horšího stavu. Nakonec skončila v domě jednoho z nich, říkali mu R., myslela si, že je v pohodě, ale on byl úplně vymaštěný. Nic jí nedělal, nedržel jí násilím, ale vyprávěl jí hrozné věci např., že jí rozpůlí, prodá na Ukrajinu, potom se tomu smál, že je to sranda, děsil ji, že za dveřmi vedoucími ven stojí její vrah, měla úplně panickou hrůzu otevřít dveře. Když skončila potom v PL Bohnice museli s ní chodit na záchod a otevírat dveře. Potom dostala záchvat strachu, nechal ji samotnou, vracely se jí vzpomínky na znásilnění, až potom vůbec nepila alkohol a začalo ji úplně všechno děsit, stupňovalo se to a stupňovalo. Doktorka jí vysvětlovala, že je to z šoku, že je to panický strach. Potom zavolala policii. Pokud jde o utržené poranění v souvislosti se znásilněním, měla poškrábané a odřené nohy. Poškozená nedovede vysvětlit, proč ohlásila znásilnění až po tolika dnech, to poslední co ji napadlo, že to bude strašná ostuda, předtím si říkala, že když to někomu řekne, že oni řeknou, že to chtěla, a že to s nimi dělala dobrovolně. A potom to všechno řekla policii v sanitce. Poškozená se dosud nepřipojila s konkrétní náhradou na náhradu škody. Poprvé se poškozená vyjadřovala k věci a uvedla popis pachatelů dne 18.08.2015 při podání vysvětlení, v době její hospitalizace v psychiatrické léčebně Praha 8 – Bohnice.

Součástí spisového materiálu je lékařská zpráva ze dne 06.08.2015, kdy bylo shledáno, že pacientka je při vyšetření psychicky značně nestabilní, byly zjištěny dvě oděrky cca 1 cm a pět delších škrábanců na vnitřní straně pravého stehna, poranění zevního genitálu nebylo zjištěno.

Svědék **R. P.** u hlavního líčení vypověděl, že přesné datum si nevzpomene, ale za jeho kamarádem J. přišel člověk, který pracoval na hřbitově na xxx s žádostí, aby ubytoval nějakou slečnu. Kamarád ji vzal k sobě na jednu noc, potom šli ke svědkovi. Slečně pomohli, očistili ji, umyli jí vlasy, ohřáli jí vodu. Byla v hrozném stavu, dva až tři dny byla na ulici, byla hladová, zapáchala. Nechtěla se moc bavit o tom, co se jí přihodilo. Chtěla se naučit bojové umění, aby se mohla bránit. Co se jí stalo, se dozvěděl až potom od policistů. U něho byla v takovém stavu, že ležela, cukala sebou, měla noční můry. U něho byla dva dny a dvě noci. Měla celý dům k dispozici, nakoupil jí jídlo, mohla kdykoli odejít. Všiml si, že měla nějaké modřiny, ale tvrdila, že to má od bývalého přítele. Měla je na stehnech a na pažích, mluvila zmateně. Když byla u něho, měli spolu jednou pohlavní styk, dobrovolný, z její strany chtěný. Když k němu přišla, byla pod vlivem alkoholu, byl na ní vidět vztek a beznaděj, proto se jej ptala, zda ji naučí něco, aby se ubránila. Neví, proč od něho odešla, údajně se šla ptát sousedů, jestli nemají nějaké prášky na zklidnění, když přišel z práce, volali mu policisté, že přelezla plot, přitom měla k dispozici klíče. Popřel, že by ji něčím strašil a rovněž, že by měl mít doma urnu s ostatky. Opakovaně uvedl, že když z domu odešel, poškozená měla k dispozici klíče, mohla kdykoli odejít. Proč utíkala z objektu přes plot a na ulici křičela o pomoc, mu známo není.

Z výslechu svědka **Miloslava J.** soud zjistil, že pracoval na hřbitově na xxx. Ta slečna tam byla na lavičce u hotelu xxx, za ním přišel nějaký kluk, jestli ji ubytuje. Nejprve se ptal správce hřbitova, ten to odmítl, tak ji ubytoval u sebe, ale nemá elektřinu, spala u něho jednu noc a potom poprosil kamaráda R., a ten ji vzal k sobě. Když ji poprvé viděl, říkala, že ji znásilnili dva Rumuni. Byla taková splašená, rozklepaná, ptal se jí, kteří to byli, ale to mu

neřekla, on by si to s nimi vyřídil. Spala vedle něho, byla po celou dobu oblečená, když se jí náhodně dotkl ve spánku, říkala „ne, ne, ne“. Když za ním přišel ten kluk, jestli ji ubytuje, tak brečela. Zranění si na ní nevšiml, neviděl ji svlečenou, byla rozklepaná jako blázen. Když byla u něho, pila hodně alkohol, žádala jej o zakoupení vína. Proč utekla od jeho kamaráda P., neví, měla se tam podle jeho názoru dobře.

Z výpovědi svědka **L. M.** pak soud zjistil, že poškozenou Zdeňku Ch. zná ze Slovenska asi pět let, hrál za jejich vesnici fotbal. Má k ní kamarádský vztah. Do ČR přijeli spolu z Bratislavy v červnu 2015, společně bydleli v hotelu xxx na jednom pokoji, pracovali v jedné práci, dělili se o nájem. Žili spolu i intimně. Protože však začala chodit po nocích a vracela se až ráno, odstěhoval se od ní, ona pak bydlela někde u kamarádky, pak se zase vrátila do hotelu, ale bydlela jinde. Pak ještě spolu chvíli pracovali a potom, neví, kdy to přesně bylo, v hotelu už nebydlela, když mu zavolala, že ji znásilnili, sešli se spolu před hotelem, žádné podrobnosti neříkala, byla hodně opilá. Ale ona, i když pije třeba 10 dní v kuse, tak se s ní dá komunikovat, ale je to na ní znát. Ukazovala mu na lavičce nějaké Rumuny, ale moc ji neposlouchal, jeden měl takové tetování, připadal mu starší, druhý byl tlustější. Ukazovala mu je ze vzdálenosti asi 5 metrů, oni tehdy odjížděli do práce. Ví, že poškozená se pak vrátila na Slovensko, před tím byla hospitalizovaná na psychiatrii, volala mu, aby ji navštívil, ale tam nebyl. Naposledy s ní byl v kontaktu přes facebook, ale to v době jeho výslechu u hlavního líčení bylo již několik měsíců zpět. Dále také uvedl, že u ní nikdy nezaznamenal, že by si vymýšlela. Občas měla tzv. depku, říkala mu, že měla špatné dětství. U hlavního líčení pak uvedl, že obžalovaný B. je jeden z Rumunů, kterého mu poškozená Ch. ukazovala. U obžalovaného C. si nebyl zcela jistý, uvedl, že tehdy ten muž, kterého mu poškozená ukazovala jako jednoho ze dvou, kteří ji znásilnili, se mu jevil jako o něco tlustější.

Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, psychologie a sexuologie a z osobního výslechu znalců pak soud zjistil, že **obžalovaný V.-E. B.** je osobou intelektově podprůměrnou, poškození CNS nebylo zaznamenáno. Netrpí duševní psychotickou poruchou. Jeho osobnost je simplexní, strukturována anomálně, s převládajícími rysy citové maladaptace. Emocionalita nezralá, málo diferencovaná, afektivita a psychika méně stabilní. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti při páčání trestného činu byly plně zachovalé. Je heterosexuálně orientován, nebyla zjištěna žádná sexuální porucha, či choroba ani sexuální deviace (provedeno v rámci konzultace PPG vyšetření). Nebyl zjištěn zvýšený sklon k agresivitě pod vlivem alkoholu, či jiných látek, nebyla zjištěna žádná závislost. Obžalovaný je schopen plně chápat smysl trestního řízení, žádné ochranné léčení nebylo navrženo. Prognóza resocializace je podstatně snížena kvůli postojové uzavřenosti (popírání a absence pocitu viny). Jeho postoj k věci zapadá do charakteristiky jeho osobnosti. Požitý alkohol pouze odbrzdil jeho zábrany ve vztahu k násilnému chování.

Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, psychologie a sexuologie a z osobního výslechu znalců, kdy byl zkoumán také **obžalovaný C. C.**, pak vyplývá, že jeho intelekt je podprůměrný, bez forenzně významnějšího poškození CNS. Netrpí duševní psychotickou poruchou. Jeho osobnost je simplexní, strukturována anomálně, s převládajícími rysy citové maladaptace. Emocionalita nezralá, málo diferencovaná, afektivita a psychika stabilní. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti při páčání trestného činu byly plně zachovalé. Je heterosexuálně orientován, nebyla zjištěna žádná sexuální porucha, či choroba ani sexuální deviace (provedeno v rámci konzultace PPG vyšetření). Nebyl zjištěn zvýšený sklon k agresivitě pod vlivem alkoholu, či jiných látek, nebyla zjištěna žádná závislost. Obžalovaný je schopen plně chápat smysl trestního řízení, žádné ochranné léčení nebylo navrženo. Prognóza resocializace je podstatně snížena kvůli postojové uzavřenosti (popírání a

absence pocitu viny). Dále z osobního výsledku znalců bylo zjištěno, že obžalovaný v podstatě může trpět tzv. vazební psychózou. Neustálé stáčení hovoru na čipy v hlavě a vyšetření prostaty s tím souvisí, podle znalců se obžalovaný snaží simulovat duševní poruchu nebo chorobu. Žádné symptomy stran duševní poruchy nebo choroby při podrobných vyšetřeních zaznamenány nebyly.

Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a psychologie, kdy byla zkoumána **poškozená Zdeňka Ch.** je patrné, že tato má celkově dobře průměrnou úroveň intelektu, kterému odpovídají kognitivní funkce, nebylo prokázáno organické poškození CNS, nebyla prokázána duševní porucha a znaky psychotického onemocnění. Poškozená je osobností akcentovanou, nevyzrálou, jednoduše strukturovanou. Emočně je nevyzrálá, senzitivní, afektivně labilnější s možnou impulzivní reaktivitou v prožívané zátěži, v dlouhodobé zátěži se sklonem k rozvoji úzkostně depresivní symptomatiky v rámci osobnostních dispozic. V sociální oblasti není ukotvena, v rodinných, partnerských ani pracovních vztazích. Schopnost poškozené správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události není snížena, obecná věrohodnost je zachovalá. Její výpověď je z psychologického hlediska hodnověrná, je schopna reálně a v základním pravdivém rámci reprodukovat fakticky prožité skutečnosti. Je schopna vyjádřit kompetentně své postoje a názory, v hodnocení prožitého převažuje přiměřená racionalita, projev bez výraznějšího emočního a afektivního doprovodu. Nebyly zjištěny tendence k účelovému zkreslování výpovědi. Prožité události měly z psychologického hlediska na poškozenou traumatizující dopad, který se projevuje v její psychice. Bylo zjištěno škodlivé užívání alkoholu bez závislosti, částečně úlevového charakteru, v době inkriminovaného trestného činu byla prostá opilost středního stupně (nejednalo se o patickou opilost). Jako reakce na trestný čin se u ní rozvinula akutní reakce na stres středního stupně, po léčbě hospitalizací v odborném zařízení došlo k částečnému zlepšení, stav však nadále vyžaduje odbornou ambulantní psychiatrickou a psychoterapeutickou péči. V šestnácti letech byla poškozená léčena psychiatricky po napadení pro akutní reakci na stres, během relativně krátké doby došlo k odeznění obtíží. Znalec psychiatr se vyjádřil, že vzhledem k nebezpečí traumatizace není schopna účastnit se soudního jednání s obžalovanými, protože by mohlo dojít ke zhoršení jejího zdravotního – psychického stavu. Znalec se dále vyjádřil k tvrzení svědka P., že mezi ním a poškozenou došlo k dobrovolnému pohlavnímu styku. Z psychologického hlediska konstatoval, že poškozená jakýkoliv styk popřela, její výpověď se jeví jako věrohodná bez tendencí ke zkreslování, blokování, či udávání nepravdivých informací, a to jak v rámci klinického vyšetření, tak v psychologických testech. Jediným důvodem pro výmaz této události z paměťové stopy, pokud by se opravdu stala, by bylo vytěsnění traumatického zážitku nebo alkoholový palimtest. K upřesnění závěru posudku na poškozenou byl vyslechnut znalec MUDr. Vlastimil Tichý v přípravném řízení, který se vyjádřil, že v případě poškozené se jedná ze soudně lékařského hlediska o těžkou újmu na zdraví. Na doplňující otázku vysvětlil rozdíl mezi lehkou újmu. Ovšem to není případ poškozené, kdy tato musela být hospitalizována v PL, léčila se a její stav bude i do budoucna vyžadovat psychiatrickou péči. Těžká újma u poškozené vznikla v přímé souvislosti s jednáním obžalovaných. Případný pohlavní styk se svědkem P. mohl být takovým úlevovým mechanismem, neboť paradoxně může dojít k tomu, že traumatizovaný člověk touží po blízkosti, někoho, kdo v něm vzbudí velkou důvěru. Nelze vyloučit ani vliv alkoholu. Tyto závěry v plném rozsahu potvrdil také při osobním slyšení v rámci hlavního líčení.

Poškozená dne 06.08.2015 vydala za účelem odborného zkoumání své oblečení, džínovou bundu, podprsenku, tričko a legíny. Odborným zkoumáním z odvětví biologie a genetiky, že na džínové bundě a šedém triku byla prokázána přítomnost lidské krve. Na

čtyřech kusech vatových tampónů s výtěry z pochvy, rekta, kůže stehna a zevního genitálu byla orientační zkouškou prokázána možná přítomnost lidského spermatu. Následným zkoumáním byla izolována DNA a stanoveny shodné profily DNA se srovnávacím profilem poškozené, a to v krvi z bundy, trika, stěru z černých legín (majoritní složka) a všech čtyřech stěrů. Dále z poševního stěru a stěru zevního genitálu byly stanoveny úplné jednoduché profily DNA polymorfizmů mužského chromozomu Y, přičemž tento profil je shodný s profilem Y stanoveným se srovnávacího stěru obviněného V.-E. B. Chromozom Y, ale nemá hodnotu individuální identifikace, lze jej využít jako vylučovací metodu (Y je děděn po paternální linii, tj. z otce na syna).

Z úředního záznamu o výjezdu stálé výjezdové skupiny dne 06.08.2015, kdy policie byla přivolána poškozenou je patrné, že poškozená uvedla základní popis obou pachatelů, byla ve velmi špatném psychickém stavu, rozrušená, klepala se, nebyla schopna zajet označit místo, kde došlo ke znásilnění, byla převezena na gynekologické vyšetření a poté hospitalizována v PL Bohnice. Z úředních záznamů na č.l. 276 a 277 vyplývá, že poškozená byla se souhlasem ošetřujícího lékaře vyzvednuta ve dnech 21.08.2015 a 26.08.2015 z PL Bohnice a převezena poblíže hotelu xxx k případnému ztotožnění pachatelů, přičemž dne 21.08.2015 označila jako jednoho z pachatelů V.-E. B. a dne 26.08.2015 C. C.

Součástí spisového materiálu je i informace Interpolu Bukurešť, kdy byly sděleny bližší informace k osobě V.-E. B., tento nemá v Rumunsku záznamy kriminálního charakteru, naopak na C. C. byl vydán Rumunskem zatýkácí rozkaz pro spáchání krádeže. Usnesením MS v Praze ze dne 14.01.2016, sp.zn. Nt 2070/2015, bylo v rámci vedeného řízení – žádost o předání do Rumunské republiky na základě EZR k výkonu trestu v trvání dvou let se předání odkládá až do pravomocného skončení trestního řízení vedeného proti obž. C. v ČR, případně až do doby výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, pokud bude uložen.

Na základě shora uvedených skutečností a důkazů pak dospěl zdejší soud k závěru, že trestná činnost obžalovaných je prokazována výpovědí poškozené. Její zdravotní stav je dokladován lékařskými zprávami a také odborným znaleckým posudkem. Při jejím vyšetření dne 06.08.2015 bylo zjištěno, že poškozená jako pacientka byla značně psychicky nestabilní. Na vnitřní straně pravého stehna byly zjištěny dvě oděrky o velikosti cca 1 cm a také dalších pět delších škrábanců. Psychický stav poškozené dosvědčují také svědci P. a J. Oba shodně vypověděli, že poškozená byla tzv. rozklepaná, chovala se jako blázen. Také uvedli, že v noci sebou cukala a měla tzv. noční můry. Svědek M. pak u hlavního líčení potvrdil, že mu poškozená ukazovala muže, kteří ji měli znásilnit a to někde na lavičce před hotelem. U hlavního líčení pak i s ohledem na tetování označil jednoho z mužů, obžalovaného B.

Na základě shora uvedených skutečností a po vyhodnocení provedených důkazů dospěl soud původně k závěru ve svém rozhodnutí ze dne 4.10.2016, že jednání obžalovaných, tak jak je popsáno podrobně ve výrokové části tohoto rozsudku je zapotřebí právně kvalifikovat u obou obžalovaných jako zvláště závažný znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. K odvolání obou obžalovaných pak odvolací soud věc zrušil s pokyny k doplnění.

Odvolací soud pak ve svém rozhodnutí 2 To 121/2016 ze dne 26.1.2017 (str.6 až 8)napsal doslova toto:

„Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytykánych vad a shledal, že odvolání obžalovaných je

zčásti důvodné. Městský soud v Praze projevil snahu zjistit ve smyslu § 2 odst. 5 tr. ř. skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 tr. ř. provedené důkazy hodnotil po pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu. V odůvodnění napadeného rozsudku ve smyslu § 125 odst. 1 tr. ř. stručně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporovaly. V odůvodnění se rovněž dostatečně vypořádal s obhajobou, uvedl, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Vrchní soud v Praze považuje úvahy nalézací soudu stran naplnění znaků skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. ř. za zcela správné, odpovídající provedenímu dokazování a na tyto úvahy pro stručnost odkazuje. Pro stručnost odvolací soud uvádí, že bylo nepochybně v dosud proběhnutším trestním řízení prokázáno, že to byli obžalovaní, kteří v době, v místě a mechanismem, ve skutkové části rozsudku uvedeném, znásilnili poškozenou Zdeňku Ch. Závěr o vině opřel nalézací soud zcela oprávněně o výpověď poškozené, která byla v souladu se zákonem u hlavního líčení řádně přečtena a provedeno přečtení záznamu výslechu na DVD. Obhajoba obžalovaných měla v přípravném řízení trestním možnost se výslechu poškozené plně zúčastnit a také toho aktivně využila. Rozborem osobnosti poškozené Ch. se v dostatečném rozsahu z hlediska její hodnověrnosti zabývali znalci z oboru zdravotnictví a její hodnověrnost je rovněž podpořena výpověďmi slyšených svědků R. P., Miloslava J. a Ľ. M.

Z provedeního dokazování nijak nevyplývá, že by poškozená byla jakkoli motivována, aby ublížila svou nepravdivou výpovědí obžalovaným, nelze přehlédnout ani okolnosti, za kterých došlo k oznámení trestného činu a ke ztotožnění obou pachatelů. Z dosud provedeního dokazování tedy podle názoru odvolacího soudu jednoznačně vyplývá, že oba obžalovaní naplnili přinejmenším zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť jiného násilím a pohrůžkou násilí donutili k souloži a jinému pohlavnímu styku provedenímu způsobem srovnatelným se souloží. Jinak tomu je podle názoru odvolacího soudu v případě kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku v případě způsobení těžké újmy na zdraví poškozené Ch. Z obsahu trestního spisu vyplývá, že k zahájení úkonů tr. řízení došlo 6. 8. 2015, z tohoto data pochází i lékařská zpráva z gynekologické ambulance, přičemž k podání vysvětlení poškozené Ch. došlo dne 18. 8. 2015, výslech svědkyně - poškozené byl proveden dne 27. 8. 2015 a následně dne 28. 8. 2015 byla poškozená vyšetřena příbrnými znalci z oboru zdravotnictví, přičemž téhož dne měla být propuštěna z PL Bohnice. Znalci tedy měli při svém vyšetření k dispozici ke zvážení období od 3. 8. – 28. 8. 2015. Ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zák. je ublížením na zdraví stav záležitosti v poruše zdraví nebo v jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoliv jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařského ošetření. Podle § 122 odst. 2 tr. zák. je těžkou újmou na zdraví jen vážná porucha zdraví, nebo jiné vážné onemocnění a za těchto podmínek je těžkou újmou na zdraví podle písm. i) delší dobu trvající porucha zdraví, podle ustálené judikatury se jedná o vážnou poruchu zdraví po dobu minimálně šesti týdnů. Musí se jednat o citelnou újmu na zdraví v obvyklém způsobu života, musí mít delší trvání a orgány činné v trestním řízení musí velmi pečlivě zkoumat, jaký charakter této újmy na zdraví je ve věci dán. Otázka posouzení těžké újmy na zdraví je otázkou právní. Je třeba uvést, že nikoliv každá posttraumatická stresová porucha je těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zák. [srov. Vrchní soud v Praze, 2 To 46/2015, (TR 10/2015 str. 247)]. Znalci také obvykle užívají škálu od lehkého přes střední po těžký stupeň posttraumatické stresové poruchy. V této trestní věci uvedl znalec prim. MUDr. Tichý, že v případě poškozené se jedná o těžkou újmu na zdraví, o lehkou újmu se nejedná určitě, z psychiatrického hlediska se jedná o středně těžkou újmu, neboť v případě těžké újmy by poškozená byla zcela paralyzována, nevycházela by ven a měla těžké stavy. Poškozená měla problémy větší, léčila se v PL, její stav byl z kvantitativního i kvalitativního hlediska asi na polovině obtíží oproti maximu potíží po činu a

bude vyžadovat i dále do budoucna psychiatrickou léčbu (č.l. 176 spisu). Znalcům poškozená v době znaleckého vyšetření sdělila, že se cítí stále ještě nervózní, ale je to podstatně lepší a je už celkem v pořádku. Spánek už má dobrý, měla i špatné sny, to se upravilo, chuť k jídlu je normální, nálada je normální. V závěru doplněného znaleckého posudku uvedli znalci, že u posuzované se rozvinula akutní reakce na stres středního stupně, kdy po léčbě hospitalizací došlo k částečnému zlepšení, ale stav nadále vyžaduje odbornou ambulantní psychiatrickou a psychotherapeutickou péči. Posuzovaná se s ohledem na nebezpečí traumatu není schopna účastnit soudního jednání s obžalovanými. Tyto skutečnosti znalci potvrdili rovněž při výslechu u hlavního líčení, potvrdili, že akutní reakce na stres po nějakém čase odeznívá, ale evokace a znovuprožívání těchto událostí by měly jednoznačně negativní vliv na poškozenou. Odvolací soud tedy uzavírá, že závěry ohledně déletrvajících vážných poruch zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku jsou dosud zcela předčasné, když k datu posouzení zdravotního stavu poškozené ani doba šesti týdnů zdaleka neuplynula. V tomto směru jsou závěry nalézacího soudu zcela nepřesvědčivé, nepřezkoumatelné, přesněji řečeno v odůvodnění rozsudku zcela chybí. Městský soud v Praze se v závěru rozsudku na str. 9 omezil toliko na přepis závěru znalců bez bližšího právního zdůvodnění.

Po vrácení věci bude uvedeným skutečnostem nalézací soud věnovat patřičnou pozornost. Bude na místě, aby opětovně provedl výslech znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví klinická psychologie ke zdravotnímu stavu poškozené Ch., aby bylo možno zjistit, zda u poškozené z dosud zajištěných informací lze usoudit na vážnou poruchu zdraví v trvání přinejmenším šesti týdnů. Souběžně s tím by měl Městský soud v Praze učinit pokus vyslechnout svědkyni – poškozenou Ch., aby zjistil bližší informace k jejímu zdravotnímu stavu v prvním měsíci po spáchání trestného činu a následně po propuštění z PL Bohnice do současnosti, zda se poškozená vůbec někde psychiatricky léčila, jaký je subjektivně její zdravotní stav, kvalita jejího života a pokud by byla k dispozici znalcům, bylo by velmi vhodné, aby ji vyšetřili a doplnili v uvedeném směru zpracovaný znalecký posudek. V případě, že se nepodaří dostupnými prostředky zajistit přítomnost poškozené, pak bude muset nalézací soud vycházet při hodnocení naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty ze zásady *in dubio pro reo*.“

Zdejší soud učinil 2x pokus o předvolání svědkyně Ch. Ten se však nezdařil. Jmenovaná je na pohybu. Podle poslední zprávy se dopustila pokusu o sebevraždu, podle léčebného zařízení koncem února 2017 a to vlivem alkoholu. Podle lékařské zprávy ze dne 31.12.2015 a 1.1.2016 však bylo zjištěno, že její jednání je ovlivněno alkoholem i v souvislosti s léčbou v tomto období, tedy bezprostředně krátce po činu v srpnu 2015. Bez výslechu poškozené a možného doplnění jejího vyšetření znalci nelze jednoznačně uvést, že jednání obžalovaných mělo charakter o těžké újmy na zdraví. V tomto směru tedy zdejší soud dospěl k závěrům, které již uvedl odvolací soud ve svém rozhodnutí shora. Navíc zdejší soud jako soud prvního stupně a soud nalézací má za úkol objasnit věc z náležitých hledisek tak, aby o skutkovém stavu nebylo nijakých pochybností. K tomu došlo, soud dospěl k závěrům, a to již v původním rozhodnutí, že k útoku proti poškozené ze strany obžalovaných došlo, s čímž se ztotožnil i odvolací soud. Otázkou je pak rozsah následků jejich jednání. Bez dodatečného vyšetření poškozené a jejího výslechu toto nelze bezpečně stanovit. V souladu i se zásadou „v pochybnostech ve prospěch“ pak soud dospěl k níže popsaným závěrům.

Skutkovou podstatu tohoto zločinu naplnili obžalovaní jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní. Poškozenou Ch. násilím a pohrůzkou násilí donutili k souloži a k jinému pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží – orálnímu styku. Je zapotřebí uvést, že poškozené následně poté, kdy byla fyzicky napadena a bylo jí vyhrožováno zlomením vazů v případě, že začne křičet, nekladla další odpor vzhledem k jeho beznadějnosti. Beznadějnost její situace vyplývala prakticky ze dvou faktorů. Prvním byla skutečnost, že útočníci byli dva a měli nad poškozenou fyzickou převahu. Druhým faktorem byla skutečnost, že k útoku došlo v nočních hodinách na odlehlém místě v parku, kde

v podstatě nebyl ani předpoklad dovolání se nějaké pomoci. Poškozená tedy zřejmě pocítoval zcela oprávněně z chování obžalovaných obavu o svůj život, i proto strpěla jednání spoluobžalovaných.

Pokud se týká úvah soudu o uložení trestu a jeho výměry, zde se soud řídil jednak obecnými zásadami pro ukládání trestu ve smyslu § 37–39 tr. zákoníku. Polehčující okolnosti ve smyslu § 41 tr. zákoníku soud neshledal. K osobám obžalovaných bylo zjištěno, že na území ČR doposud soudně trestáni nebyli. Pokud jde o obž. C., zde je odsouzení již z domovské země, které je uvedeno výše v tomto odůvodnění. Po zhodnocení všech okolností případu, jeho následků vůči poškozené pak dospěl zdejší soud k závěru, že v rámci stanovené trestní sazby v rozpětí od 2 do 10 let trestu odnětí svobody je na místě uložit trest každému z obžalovaných ve výměře 6 let, což je ještě v polovině trestní sazby. Pokud se týká způsobu výkonu tohoto trestu, ten je v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Jde o věznicí s ostrahou pachatele.

Soud uložil také trest vyhoštění. Obžalovaní nejsou občany ČR, navíc podle výrokové části tohoto rozsudku se měli dopustit poměrně závažné trestné činnosti ve vztahu k osobní svobodě a zdraví. Podle názoru zdejšího soudu uložení tohoto trestu vyžaduje také obecný zájem v tom směru, aby osoby odsouzené pro zvlášť závažný zločin znásilnění neměly přístup na území našeho státu. Podle názoru zdejšího soudu je na místě uložit tento trest vyhoštění na dobu neurčitou, a to vše v souladu s § 80 odst. 1,2 tr. zákoníku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v téže lhůtě osmi dnů odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 20. dubna 2017

JUDr. Kamil Kydalka v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Marečková